

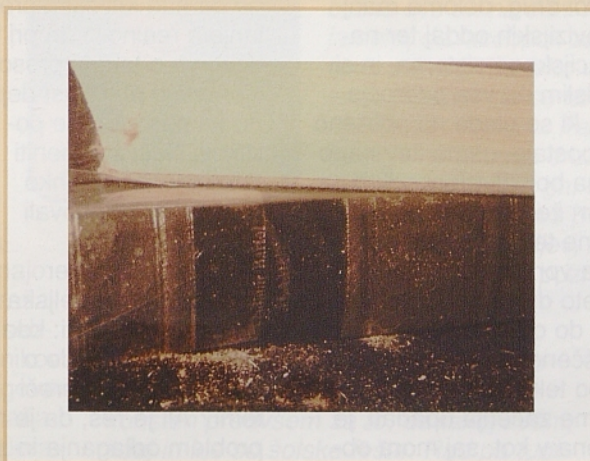
Jernej Šček

SVET FACEBOOKA SE ŠIRI IN NAS SPREMINJA

*Pomisleki ob neverjetnem razmahu
virtualnega komuniciranja*

Naj vas naslov ne zmede. V teh kratkih vrsticah ne nameravam ponavljati zgodbic o kiberprstoru, ki nam jih natrošajo domnevni strokovnjaki psihologije, komunikologije, mjavkanja in stokanja, ki jih v italijanski realnosti nazorno prikazuje termin »opinionisti«. Govori se o strahospoštovanem monstrumu, imenovanemu facebook, ki dan za dnem vstopa v naše hiše ter napada tiste, ki so najbolj ranljivi: mlade. Novodobna pošast se skrivoma priplazi do računalnika, iz katerega izvaja svojo neomejeno, nasilno in pokvarjeno moč. Facebook, ta izjemni produkt Duha časa, starejšim generacijam in tistim, ki se imajo za družbeno kritične (a delajo/govorijo ravno obratno), se kaže kot delo izprijene sodobnosti, ki zapada v skrajni individualizem, virtualno resničnost, se oddaljuje od narave in vrednot, ki naj bi uravnavale življenje itd. Poleg tega pa še nekaj: namenoma ne bom ubesedil, kaj facebook pravzaprav je, saj tvegam hipotezo, da to v našem okolju vsi (bolj ali manj) mladi vedo. Kdor pa tega ne ve, naj se, prosim, oglasi uredništvu, saj bi ga rad spoznal!

Rad bi ponudil svoj pomislek o utemeljenosti predstav o pokvarjeni popularizirani kulturi sodobnosti (ki jo danes najbolje simbolizira ravno facebook, baje). S tem sploh ne dvomim v to, da se nam razpira morje resnih, konkretnih problematik vsakdanjega življenja, od zdravstvenih pomislekov

Tradicionalno knjigo (*book*) je zamenjal Facebook, nov način komuniciranja (*INSITICIUS* – Nicol Cherbancic)

do socializacije z okoljem (naravo) in ljudmi (sovrstniki, prijatelji, svojo ljubeznijo, v končni fazi). Svet se dejansko obrača v napačno smer divjega tržnega poznokapitalizma, ki spodjeda svoje lastne temelje. Na obzorju lahko slišimo bolj in bolj okrepljena stališča o tem, da kapitalizem vendarle ni zadnja postaja družbenih sistemov, da bo nastalo nekaj boljšega. Človek mora verjeti v možnost spremembe, v moč motivacij in ambicij za boljši svet, pa čeprav živi skrajno pesimistično ali slepo zaupa v utopijo. V obratnem primeru človeka ni, ne obstaja več. Je le še številka v morju konsenza in zaslужkarskega profita, kar pomeni, da

je zbrisan iz mozaika človeštva.

Ko poslušam fiktivne zgodbe in mitologizirane pravljice o tem, da se svet spreminja, da »tako pač je, kaj pa č'mo«, kje so tisti dobri stari časi, me vsakokrat bolj navdaja razočaranje. Svet se spreminja – kaj pa drugega? Kako si lahko sploh predstavljate, da bi se kolo časa zaustavilo, z njim pa človek, tehnologija, razum, vrednote? Se ne zavedate, da bi ga vi želeli ustaviti, nasilno, nenaravno in umetno? Ne vidite v spremembah pozitivni in konstruktivni potencial, ki ga nikakršna statičnost

(dalje na 8. strani) ►►

S KRITIČNOSTJO V SVET

Aktualni razmislek o italijanski stvarnosti

O tem, da kvaliteta italijanske televizije stalno upada, je bilo že mnogo napisanega in povedanega; rekel bi celo, da je ta vedno aktualna in žgoča problematika postala vsakdanji kruh za sociologe in psihologe. Smiselno pa se mi zdi podčrtati tudi drug, deloma manj viden aspekt vsebin televizijskih oddaj ter nasploh celotnega informacijskega sistema, in sicer tabu teme. S tem mislim na vsa področja medijskega obveščanja, ki so glede na politično obarvanost televizijske postaje, usmeritev napovedovalca ali režiserja na bolj ali manj odkrit način prilagojena določenim željam oz. so vsebinsko deformirane. Tovrstne teme zadevajo politično dogajanje, socialna vprašanja, ekonomsko problematiko in še nešteto drugega. Če kritično ocenimo odnos medijev do omenjenih tem splošne družbene osveščenosti, ugotovimo, da jih vedno obravnavajo po tekočem traku. Ko zanimanje za določeno teme začne upadati, je tematika zlahka potisnjena v kot, saj mora obveljati načelo ohranjanja medijskega prostora in svežine novic. Pri novicah, ki ne zadevajo perečih problemov, velja le potreba po tako imenovani "audience" (povprečnem številu poslušalcev), zato kvaliteta novic sistematično upada.

Nič čudnega ni, na primer, da je po Berlusconijevih "prepričljivih" besedah o domnevno dobrem stanju italijanskega gospodarstva na glavnih televizijskih postajah upadlo tudi zanimanje za to temo ... O neznosnem stanju in o bedi najrevnejših družin v naši državi le redko poročajo, zadnje čase pa je to hudo problematiko zagnila zavesa molka.

Dejstvo je, da ta posebnost ločuje in razlikuje italijanske medije od sredstev javnega obveščanja drugod po Evropi, kjer na splošno velja pravilo, da s posebnimi poročili in reportažami raziskujejo dejansko stanje prebivalstva. Da se o tem sami prepričamo, je dovolj, da vklopimo sa-

telitski sprejemnik. Evropa bi se verjetno zgrozila nad prizori ženskih "aktov" in kulturno kratkomo neopredeljivimi televizijskimi programi, ne pa nad kritičnim presojanjem realnosti. In pri tem govorim o takem presojanju, kjer imajo prednost dejstva, ne pa besedičenje politikov. Naši znameniti talkshowi bi se lahko vsaj delno zgledovali po tujih oddajah.

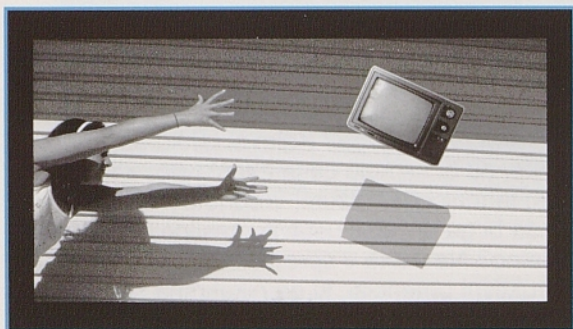
Podoben primer pozabe so neapeljska odlagališča smeti: kdo je še slišal besedo o tej nekoč tako pereči temi? Ali je res, da je nova vlada uspešno rešila problem odlaganja in sežiganja ob cestah in hišah razpadajočih smeti? Je stanje sedaj sploh normalno ali so odpadke potisnili pod znamenito "preprogo"?

Za svojo zaključno misel bom navedel primer pogumnega, drznega kulturnika in pisatelja Roberta Saviana, kateremu je z romanom »Gomorra« uspelo prikazati pravo plat mafijske nadvlade nad italijanskim jugom. V svojem delu, ki ga zaradi izrednega uspeha mnogi spretni, a obenem nedosledni politiki hvalijo, Saviano podrobno in dokumentirano pretresa celotno politično, družbeno in gospodarsko dogajanje v najbolj zaostalem predelu Italije. Nikogar ne sme presenetiti dejstvo, da je po izidu tega »obtožilnega« romana postal avtor pravzaprav tarča groženj in napadov, zato se danes mora skrivati in premikati samo v spremstvu osebnih straž. Če pomislimo, da je »nekdo« pred nekaj leti ukinil kritične, resnicoljubne oddaje na javnih televizijskih postajah, katere so vodili Biagi, Luttazzi in Santoro, se zlahka zavedamo podobnosti s primerom Saviana.

Priča smo bili sistematičnemu kršenju svobode izražanja in možnosti posredovanja drugačnih mnenj ter nesoglasja, le da je v prvem primeru šlo za kriminalno ustrahovanje, v drugem pa za državni udar po teh svoboščinah. Pri tem se samo po sebi poraja pristno vprašanje: kje točno leži, v naši državi, meja med državno in kriminalno oblastjo?

Zgoraj: Roberto Saviano in prizor s filma Gomorra.

facebook® in še enkrat facebook®

Kaj o njem menijo naši mladi?

Facebook je spletni portal, ki smo ga začeli spoznavati in uporabljati nedavno. Videti je, da je zelo uporaben, saj se z njim vsakodnevno ukvarja vedno več ljudi. Ugotavljamo, da je facebook dosti bolj uspešen od najušpešnejših knjižnih bestsellerjev, najnovjših filmov ali najmodernejših oblek ...

O tem, kdo ga je ustvaril, kje je pravzaprav nastal in zakaj se je tako razširil, bi težko kaj povedali. Gotovo pa je, da se mladi (a tudi manj mladi) nanj zelo dobro spoznajo.

Pred kratkim so se v medijih pojavila vprašanja v zvezi s tem, kako facebook varuje zasebne podatke, ki jih ogromna količina uporabnikov »podarja« v njegove podatkovne baze. Odgovor je, da jih sploh ne varuje. Podatke, ki jih vnašamo v facebook, bodo v prihodnosti lahko uporabili v druge namene. Pozor, ne samo, da jih trenutno uporabljajo v namene tržnega raziskovanja, da ocenijo trgovske možnosti itn., lahko jih bodo tudi preprodajali v primeru, da je tisti, ki jih je vnesel, medtem zaslovel ... Vsekakor pa se zdi, da je facebook trenutno bolj pozitivno kot negativno ocenjeno spletno orodje, ki ga skoraj vsi uporabljamo brez zadržkov.

O tem, koliko časa preživijo na facebooku, za kaj ga uporabljajo in še o podobnih stvareh, smo se pogovorili z Martinom Pečenikom, Mileno Milič, Danielom Blažino in Agato Venier.

Martin

Na facebooku preživim približno eno uro na dan. Na njem imam približno dvajset prijateljev, ki jih poznam tudi osebno. Stikov z neznanimi osebami nisem vzpostavil. Uporabljam ga za več

stvari: gledam slike drugih, predvsem punc, a ne samo za to; zelo rad pišem vprašalnike s čudnimi, zapletenimi navodili. Ne poznam nikogar, o katerem bi lahko rekel, da je odvisen od facebooka. Mislim, da ima facebook v današnjem svetu, ki je prepleten s tehnologijo, določen pomen, vsekakor pa večina ljudi uporablja ta portal le za zabavo.

Milena

Facebook uporabljam približno dve uri na dan. Ne verjamem, da facebook zasnava ljudi, niti ni življenjsko važen; je pa prijetno, da se lahko na njem kratkočasimo. Facebook je neke vrste družbeni portal, uporabljam ga, da lahko komuniciram s prijatelji.

Imam približno tristo šestdeset prijateljev, med temi pa ni nikogar, ki ga ne bi že prej poznala.

Daniel

Zelo malo časa posvečam facebooku, manj kot minuto na dan. Zame je koristen predvsem za to, da takoj zvem, kdaj in kje so šolske fešte. Rad pa tudi gledam slike, vendar samo fotografije punc, ne fantov. Mislim, da je veliko takih, ki so odvisni od facebooka. Sam jih med svojimi znanci lahko naštejem kar dvajset. Na facebooku imam devetindevetdeset prijateljev, katere vse poznam, hkrati pa so se mi »avtomatično« dodali tudi taki, katere ne poznam. Za konec bi rekel, da je facebook samo velika zguba časa.

Agata

Na facebooku preživim štiri-pet ur na teden; nanj sem se povezala letošnjega februarja. V glavnem ga uporabljam za to, da zvem za novice, nalagam svoje fotografije, komuniciram s

prijatelji – imam jih približno dvesto štirideset. Včasih gledam tudi slike drugih, predvsem fantov. Mislim, da facebook res ni življenjsko pomemben, je le igra.

Facebook je torej dejansko zanimiva tema, s katero se bomo v bodočnosti prav gotovo ukvarjali. Za vsakega od nas ponuja facebook nove možnosti, koristi, zabavo. Kaj še bo?

Vida Forčič

► **Kakšni so bili začetki? Kako pa je sedaj?**

► Po prvem srečanju prvotne zasedbe si ni nihče izmed nas pričakoval, da se bo iz tega sploh kaj rodilo. Šele po prvem "krstnem" koncertu v Sherlock Holmes pubu smo razumeli, da oddajamo energijo in da smo ljudem všeč! A vseeno nismo imeli jasnih pojmov, kam sploh hočemo priti. Edino, kar nas je združevalo, je bila želja po igranju. V drugem oz. tretjem letu delovanja je skupina imela približno od šestdeset do sedemdeset koncertov letno. V glavnem smo igrali priredbe najrazličnejših zimzelenih melodij, sem pa tja (sicer skrito) smo snemali tudi avtorske komade in leta 2004 smo dokončali naš prvi demo CD z naslovom »In viaggio con la mente«, v italijanskem jeziku.

Leto 2006 je bilo prelomno leto, saj se je bobnar Francesco odločil, da bo zaradi osebnih razlogov zapustil skupino; takoj za njim je odšel tudi Andrej. Franko in jaz pa sva vztrajala na glasbeni poti skupine THE MAFF in sva po kratkem iskanju (ker je bilo veliko povpraševanja po nastopih) dobila brata Klanjšček, ki sta zaznamovala novo poglavje MAFF-a. Takrat se je skupina tudi odločila, da bo spremenila smer in se podala na pot avtorske glasbe (čeprav še vedno radi igramo priredbe). Ker so se tudi koncertni lokali, v katerih smo prej igrali, dobesedno zredčili, smo se podali na slovenske festivale, natečaje in podobne prireditve, kjer poudarjajo avtorsko glasbo.

Leta 2008 smo izdali drugi demo album z naslovom "Privacy" (tokrat v slovenskem jeziku), ki smo ga predstavili na neverjetni žurki ob naši 5. obletnici. Pod oder je prihr-

OSEBNA IZKAZNICA

Ime: **The Maff**
 Člani: **Manuel Soban - glas**
Franko Reja - kitara
Marko Klanjšček - bobni
Luka Klanjšček - bass

Datum rojstva: **20. 04. 2003**

Kraj rojstva: **HUM**

Opišite se z enim pridevnikom:

NEPRIČAKOVANI

mela petstoglava množica, čeprav smo si, odkrito povedano, pričakovali približno sto petdeset ljudi.

V glavnem bistvenih razlik med tistimi časi in današnjimi ni. Tudi danes igramo najprej za dušo in potem za publiko, da se ima lepo in da uživa. Edina razlika je mogoče ta,

da sedaj ljudje vedo, kdo so Maff, in da žura na notah naših skladb, kar prej ni bilo mogoče, ker jih pač nismo imeli ... Žurko pa naredimo tako ali drugače, saj brez te ne gre!

► **Kako nastane vaša pesem?**

► Nastanek komada je različen (kot povsod mislim) oz. ni enega pravila. Po navadi nastane doma na kavču ... ☺ ... Ko se mi pojavi kaka melodija ali kako besedilo, ga takoj zapišem, sicer uide!! (Saj veš, leta minevajo in "memorycard" je vedno šib-

kejša). Nato združim eno z drugim in izpilim, dokler komad ne dobi neke grobe oblike. Nato ga s Frankom aranžiramo tako, da komad ritmično in melodično zadira oz. da postane zanimiv za ušesa ...

Lahko pa nastane na popolnoma drugačen način, in sicer tako, da Franko napiše melodijo oz. jo posname, in na to melodijo dodam primeren tekst ter jo skupaj izpiliva.

► **Rockizziv in ostala tekmovanja, ki ste jih imeli v tem času.**

Rezultati, vtisi ... ?

► Zadnja leta se večkrat udeležujemo tekmovanj širom po Sloveniji in se prijavljamo na najrazličnejše festivale, da bi glas Maffa segel čimdlje.

Vtisi? Hmmm, ja, vsekakor pozitivni ... Že samo dejstvo, da te sprejemejo na predizborih, je veliko zadoščenje, saj na cca. šetsdeset do osemdeset skupin izberejo le od osem do petnajst najboljših (odvisno od festivala), ko pa ti žirija da največ točk, veš, da si naredil nekaj dobrega, tako kot se je godilo prav na letošnjem "Rockizzivu".

Razlogov za našo udeležbo na tekmovanjih je več. Udeležujemo se jih zato, da igramo in da se primerjamo z drugimi bendi. Igrali smo že »

GLASBENS

THE

« z mnogimi skupinami, s katerimi si še dandanes dokaj redno dopisujemo. Ostali smo prijatelji. Taki festivali so po navadi medijsko zelo dobro pokriti in to je še en razlog za našo udeležbo.

Smisel teh tekmovanj ni zgolj tekmovanje. Radi se predstavimo novi publiki, ki nas še ne pozna in pa seveda našim fanom, ki nam zadnje čase kar konkretno sledijo in se jim seveda tudi zahvaljemo.

► **Kje nastopate? Raje zamejstvo ali raje Slovenija?**

► Mi po navadi gremo igrat tja, kamor nas vabijo, ali tja, kamor se medijsko splača iti. Nimamo večjih predsodkov glede prostora, zaenkrat pa smo se osredotočili bolj na slovenska tla. Eden izmed razlogov je gotovo promocija našega zadnjega albuma "Privacy", ki ga predstavljamo v Sloveniji s koncerti in po raznih medijih.

Je pa tudi res, da je v Sloveniji vzdušje na koncertih drugačno kot v zamejstvu. Ljudje si ne belijo glave z raznimi problemi in rabijo glasbo kot razvedrilo in ne kot "modno pisto", kot se dogaja pri nas; poleg tega pa veliko cenijo glasbo v živo.

Kot sem prej rekel, nimamo predsodkov do prostora in ne spomnim se, da bi kdaj odklonili kak koncert, ker je bil v zamejstvu. Saj smo navezadnje tukaj doma in zelo občutimo podporo naših someščanov. Mogoče smo na Goriškem malo bolj doma; tu nas pogosteje vabijo na koncerte, na Tržaškem pa zadnja leta zelo malo ali skoraj nič - ne vem točno zakaj (oz. vem, a vam ne povem ☺)! Pred leti smo precej igrali na Tržaškem in smo se imeli res lepo. Tako ali drugače se bomo vrnili tja, obljubimo!

► **Kaj menite o "zamejski" glasbeni sceni? Kaj pa o slovenski nasploh?**

► Zamejska glasbena scena?! A sploh obstaja? (malo heca ne škodi) Seveda obstaja in je tudi dokaj kvalitetna. V teh časih, ko imaš lahko v sekundi svet v rokah z enim klikom, je marsikaj oz. marsikdo bolj viden kot pred kakim letom; tako je tudi za glasbene skupine. Če si bolj viden, pa še ne pomeni, da si dober! Medtem ko so naši zamejski bendi, po mojih okusih, nadpovprečno dobri, predvsem kar se tiče izvirnosti avtorske glasbe, imamo po drugi strani organizatorje različnih prireditev, ki iz ekonomskih in logističnih razlogov ne dajo dovolj prostora tem

skupinam (oz. avtorski glasbi). Da ne omejamo tistih monopolnih skupin, ki dvakrat nastopijo na tridnevnem prazniku in ne dopuščajo ostalim, da bi prišle zraven. Pozitiva in negativa plat, kot povsod!

Medtem ko so pri nas take razmere, je slovenska scena skoraj prenasičena z različnimi neuvpeljavljenimi bendi, nekaterimi manj dobrimi in drugimi zelo dobrimi, ki pa so omejeni zaradi "playback glasbenikov", ki nimajo veze z glasbo: so v skupini le zato, ker so medijsko privlačni ... Prostorov za igranje in koncertiranje je v Sloveniji več, npr. razni klubi in podobno, ki so pri nas že zdavnaj izumrli.

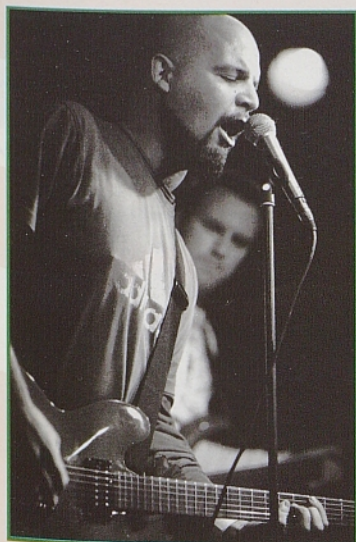
► **Katere so novosti na vidiku? Načrtujete novo zgoščenko, videospot ... ?**

► Vsak dan delamo, snemamo, ustvarjamo, za razne prireditve, festivale in podobno. Igramo tudi v okoljih, ki se ne ujemajo z našim slogom. Ni še rečeno, da se prihodnje leto ne bomo prikazali na odru števverjanskega festivala narodnozabavne glasbe ... Kdo nam brani?!

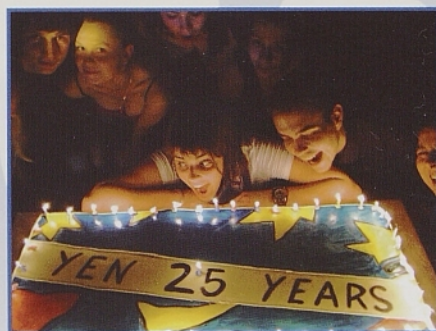
V načrtu sta dva nova videospota: enega bomo posneli na osnovi komada iz albuma »Privacy«, drugi pa bo spot pesmi, ki pa je še skrivnost.

Kar se tiče nove zgoščenske, pa je še prezgodaj ... Mogoče boste na koncertih zasledili nekaj novih skladb, ki bodo del novega, še ne začrtanega albuma.

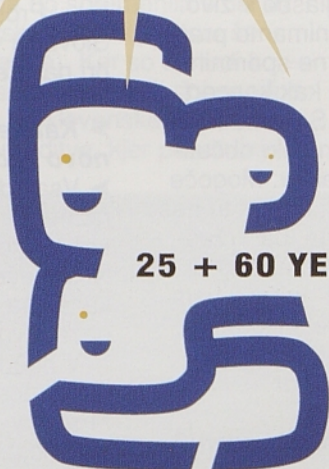
Slavica Radinja

SKUPINA
MAFF

JUBILEJNIH 25 LET YEN-A

25 + 60 YEARS YEN & FUEN

/ WE ARE - LIVING DIVERSITY IN EUROPE

(Foto Matej Susič in IKEJA)

Youth of European Nationalities (YEN) je organizacija, ki združuje mlade člane manjšin iz cele Evrope. MsSsk je v tej organizaciji prisotna od samih začetkov, v zadnjih letih pa je članstvo prevzel MOSP, ki redno pošilja svoje člane na seminarje in izmenjave.

22 manjšin se je 4. in 5. aprila udeležilo jubilejnega slavlja ob 25-letnici ustanovitve YEN-a. Praznovanje je potekalo v Modri pri Bratislavi, gostila pa je IKEJA, mladinska organizacija karpatskih Nemcev na Slovaškem. Sledil je tradicionalni Easterseminar.

KAJ NAJ OBLEČEM DANES ZJUTRAJ?

Spomladanske dileme o oblačenju

V pomladanskem času nastajajo nove ljubezni, ponovno nas napa-dejo alergije in prehladi, stalno smo utrujeni in zaspani ... Mladi se s težkim srcem oziramo na tople sončne dneve in stopamo po šolskih stopnicah, medtem ko bi najraje poleteli v pomladni dan, v nove pustolovščine ... Vedno več je zaljubljenih parčkov in zaspanih pogledov.

V tem obdobju pa se v nas dogajajo tudi druge spremembe; mladi se otresemo nadležnih zimskih volnenih šalov in puloverjev, zimske škornje spravimo v klet, na dan pa povlečemo kratke majčke, sandale in sončna očala. Fantje razkazujejo svoje mišice, ki so si jih priborili s težkim treningom, dekleta pa z novimi modnimi dodatki krasijo svoj stas. Majčke postajajo vse bolj oprijete, krila pa vedno bolj kratka. V trgovinah se police kar šibijo zaradi novih oblačil; na izbiro so nam namreč vsakovrstne modne novosti ...

Kaj nam pa svetujejo mladi zamejci, ki se vsak dan sprašujejo: "Kaj naj oblečem danes zjutraj?"

O tem smo se pogovorili z Valentino Cunja, ki nas vsak dan preseneča s svojevrstnim in izbranim stilom; z Mijo Slavec, ki je prava fashion victim; pa še z Janošem Jurinčičem, ki je pri oblačenju bolj alternativen ...

1. Kateri bodo letošnji pomladanski trendi?
2. Kaj mora imeti vsak/a fant/ punca v svoji garderobi?
3. Kaj se oblečeš, ko hočeš biti zares očarljiv/a?
4. Kateri look te najbolj privlači pri nasprotnem spolu?
5. Povej nam svojo skrivnost, da izgledaš res super ...

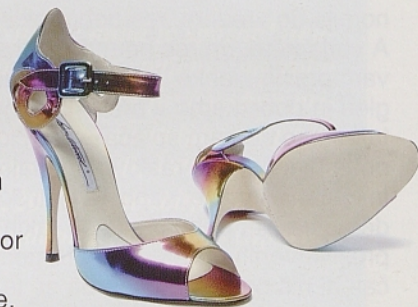
Valentina Cunja

1. Letošnja pomlad bo polna ekstremov; živalski vzorci tako na oblačilih kot na modnih dodatkih, zelo kratke hlače in nore obleke.
2. Mislim, da bi moralo vsako dekle imeti črno obleko, ki ji res pristaja, v kateri se počuti imenitno. To oblačilo je s pravimi kombinacijami primerno za vsako priložnost!
3. Mislim, da je je to le stvar samozavesti. Včasih se počutim

izvrstno tudi v debelem puloverju ali s trenirko. Vsekakor pa si za posebne priložnosti najraje nadenem visoke pete.

4. Pri fantih so mi všeč srajce.
5. Nimam je. Rada skrbim za svoj videz.

Mija Slavec

1. Pomladni trendi za žensko modo so barvana oblačila z različnimi okrasnimi motivi, bleščicami, kamenčki.. Obleke naj

se lepo prilegajo telesu, naj ne bodo preozke; moderne so tudi široke majice in ohlapne turške hlače. S čevlji stopamo na skrajna pota: zelo visoke pete ali nizki čevlji. Letošnja moda se zgleduje po sedemdesetih letih, saj je zelo barvana in skrajna.

2. V ženski omari ne smejo manjkati krila in obleke, cel kup barvanih majic in seveda velike torbe.

(dalje na 8. strani) ►►

Ženska moda bo v znamenju živih barv in okraskov.

3. Najraje imam kavbojke, lepe majčke, visoke pete ... Rada nosim tudi krila, a le v posebnih priložnostih.
4. Fantje morajo imeti izbran, a preprosti stil: kavbojke, srajce, majice, pomembni so tudi pas in čevlji. Najraje pa jih vidim v kopalkah. ☺
5. Nikoli se ne odpovem dobri hrani, zvečer skrbim za nego kože z različnimi kremami. Oblačim se rada na preprost, ampak učinkovit način.

Janoš Jurinčič

1. Letos bo za fante moderen divji stil, brada ne bo več brezhibno obrita. Všeč so mi tudi srajce z velikimi havajskimi rožami v različnih odtenkih, nikoli ne

Pri moških je še vedno priljubljen enostaven in "divji" stil: jeansi, t-shirt, srajca ...

smejo manjkati kratke hlače, ki jih v Sesljanu prodajajo potujoči prodajalci. Vsekakor je tipičen modni trend na Krasu nedvomno tudi slamnik, ki ga nosim s ponosom!

2. Za fante je obvezen nadalje še usnjeni jopič in srajca z različnimi vzorci.
3. Najbolje se počutim v trenirki.
4. Punce so po mojem mnenju privlačne v majčki in jeansih.
5. Nasplošno se ne spoznam na modo. Rad jem kraške jedi, kot so npr. pršut, jajca in panceta. In to seveda vsak dan v dobri družbi! ☺

Julija Berdon

ne more doseči? Začetek 21. stoletja konstruiramo kot edinstveno obdobje s specifičnimi značilnostmi, v katerem je kriza, kriza vsega, od ekonomije do vrednot, res dobro oklestila človeštvo. A verjamete, da res ne more biti slabše? Jaz pa vam pravim: lahko, prosim, enkrat razširimo pogled in pobrsamo v preteklost, ne pa samo takrat, ko se nam splača? Vso človeško zgodovino je blagostanje raslo in upadalo, sklepali so mir in začenjali vojne, vzpostavljali so tiranije in demokracije, prihajalo je do takih in drugačnih preživetvenih obratov in sprememb. Današnji čas ni nič posebnega, le da se je človek tako razvadil, tako prenasočil, tako prenaedel in tako precenil, da zna delati le še tisto, kar mu bo škodovalo. Še nikoli niso bili standardi tako visoki, še nikoli toliko doktorjev in magistrstov, še nikoli taka ekološka ozaveščenost, še nikoli taka ambicioznost, a vendarle ... Tudi najboljše znanstvenoraziskovalno delo je brez refleksije in etične osveščenosti le še ena raziskava brez nikakršnih implikacij za realni svet, torej povsem odveč, celo sama škoda ga je, saj bega, napačno pravi, zastira resnico. Zdi se mi, da je danes problem v tem, da je povsod ostala le čista praksa (vsi nekaj delajo, se premikajo, ustvarjajo, govorijo) brez nikakršne teorije (nereflektirano, brez ciljev, razen denarja).

Facebook deluje po podobni shemi: je neverjetna, pred desetimi leti nepredstavljiva možnost (takorekoč) brezplačnega komuniciranja z dinamičnimi in bogatimi dodatki, v par mesecih smo se v njem srečali vsi mladi zamejci. Kako je to možno? Ne bi raje organizirali kolektivnega tabora, mega žara s tonami čevapčičev in mastnih

pomfrijev? Ne, veliko bolj ekonomično je, če se usedemo doma, med tem časom delamo milijardo drugih stvari in med drugim klepetamo z znanci (na facebooku smo Vsi prijatelji), veliko lažje je, če na hitro vstopimo v facebook in, glej ga zlomka, najdemo logiranega še Pepija, s katerim se lahko v dvajsetih sekundah zmeniva za uro večernega srečanja. Ciao-rešeno! Facebook portal je postal tako vpliven, da je v ZDA že veljaven kot dokaz na sodišču in da ga npr. monitorirajo obveščevalne, državne in ekonomske službe. Saj je vendarle javno in vsem na razpolago! Saj smo vsi prijatelji!

Delodajalec vpraša: kje si bil včeraj, saj te ni bilo na delu? Delavec naučeno odgovori: v zdravstvenem domu na pregledih; delodajalec pa odvrne: ne bo šlo, na facebooku sem prebral, da si se srečal z Marjetko. Odpuščen!

Poanta mojega razmišljanja je sledeča. Ne strinjam se s trditvijo, da je facebook kot simbol sodobne potrošniško-globalizirano-izprijene družbe sam po sebi napačno, nekoristno in nepotrebno sredstvo. Danes omogoča namreč neposreden stik z ljudmi, ki nam drugače ne bi bili dostopni, gre za globalno komunikacijsko mrežo, v kateri se srečujejo najrazličnejši, najbolj drugačni, najbolj podobni in najbolj oddaljeni! Problem ni v pošasti, imenovani facebook, problem je človek, ki (vse) najboljše tehnološke dosežke, najboljše podaljške telesa in možganov izkoristi in izmozga do take mere, da se vanje zaplete in ustvari negativne posledice, težave, facebook sindrom in atomsko bombo ...

Jernej Šček